

Republika Hrvatska
Općinski sud u Metkoviću
Stalna služba u Pločama
Ploče, Vladimira Nazora 14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Metkoviću, Stalna služba u Pločama, po sucu tog suda Darku Jelčiću, u pravnoj stvari tužiteljice Snježane Oršulić, Vukovarska 3, Ploče, OIB:63771331652, koju zastupa punomoćnik mr. sc. Julijano Dropulić, odvjetnik iz Ploča, Kralja Petra Svačića 4A, protiv tuženika Vedrana Oršulića, Šarić Struga 64, Šarić Struga, OIB:81841381765, koga zastupa punomoćnik Joško Mikulić, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Ljubičić-Vrdoljak & Partneri d.o.o. Split, Sukoišanska broj 4, radi naplate, nakon zaključene glavne rasprave 7. srpnja 2026., u nazočnosti punomoćnika tužiteljice i punomoćnika tuženika, prema članku 335. stavak 4. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19. - u daljnjem tekstu: ZPP-a), 29. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženom Vedranu Oršuliću, Šarić Struga 64, Šarić Struga, OIB:81841381765, platiti tužiteljici Snježani Oršulić, Ploče, Vukovarska 3, 20340 Ploče, OIB:63771331652, iznos od 23.749,73 EUR (slovima: dvadeset tri tisuće i sedamsto četrdeset i devet eura i sedamdeset i tri centa, što odgovara iznosu od 178.942,41 kuna) sa zateznim kamatama tekućim od dana podnošenja tužbe 19.07.2019. pa do dana plaćanja, po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 31.12.2023. godine pa do isplate kako je određeno člankom 29. st. 2. i 8. ZOO, odnosno po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve to u roku od 15 dana.

II. Tuženik je dužan tužiteljici nadoknaditi parnični trošak u iznosu od 4.589,37 eura sa zateznim kamatama koje teku od presuđenja do isplate, kako je određeno člankom 29. st. 2. i 8. ZOO, odnosno po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje

posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve to u roku od 15 dana.

III. U ostalom dijelu u iznosu od 331,79 eura tužiteljičin zahtjev za naknadu parničnih troškova odbija se kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je sa tuženikom sklopila brak 06.11.1993. godine dok je isti brak razveden presudom Općinskog suda u Dubrovniku Stalna služba u Metkoviću, posl.br. P Ob-230/15 od 18. prosinca 2015. godine. Pred naslovljenim sudom (tada Općinski sud u Dubrovniku, Stalna služba u Metkoviću) posl.br. P Ob-299/15 već je vođen parnični postupak između parničnih stranaka radi utvrđenja bračne stečevine i diobe. Između ostalog predmet postupka bila je i obiteljska kuća u Šarić Struzi, anagrafske oznake Šarić Struga 9D, izgrađena na k.č. 5608/270 k.o. Plina pa je istom tužbom traženo da se utvrdi da je ova nekretnina bračna stečevina parničnih stranaka kao i da svakoj stranci pripadne u vlasništvo po $\frac{1}{2}$ predmetne nekretnine. Međutim presudom Općinskog suda u Dubrovniku, Stalne službe u Metkoviću, posl.br P Ob-299/15 od 17.05.2017. godine, točkom IV. 1/ odbijen je tužbeni zahtjev ovdje tužiteljice u odnosu na utvrđenje "da bračnu stečevinu stranaka čini imovina i to: obiteljska kuća u Šarić Struzi kbr. 9D, izgrađena na nekretnini označenoj kao k.č. 5608/270 k.o. Plina sa pripadajućom okućnicom i dimaricom." U obrazloženju prvostupanjske presude u odnosu na ovaj dio tužbenog zahtjeva istaknuto je: "S obzirom da je provedenim dokazima utvrđeno da je zemljište označeno kao č. zem. 56085/270 k.o. Plina tuženik stekao darovanjem od svog oca sud utvrđuje da isto predstavlja njegovu vlastitu imovinu u smislu čl. 253. st. 2. Obiteljskog zakona dok objekti (kuća i dimarica) koji su izgrađeni na istom predstavljaju bračnu stečevinu stranaka. U konkretnom slučaju, po mišljenju ovog suda, tužiteljici bi pripadalo pravo na stvarnopravni zahtjev glede sporne nekretnine, ali kako ista nije predložila izvođenje dokaza na okolnost vrijednosti sporne nekretnine, sud nije mogao samostalno, bez stručnog mišljenja građevinskog vještaka procijeniti kolika je vrijednost zemljišta u odnosu na vrijednost nekretnine u cijelosti, pa tako ni suvlasnički omjer na bračnoj stečevini." U odnosu na ovu točku presude tužiteljica je izjavila žalbu. Međutim, presudom Županijskog suda u Zagrebu posl. br. GŽ Ob-792/17 od 12.02.2019. godine žalba tužiteljice je odbijena. U obrazloženju drugostupanjske presude istaknuto je: "Suprotno žalbenim navodima tužiteljice, nema nikakvih suprotnosti izreke sa utvrđenjem i navodima prvostupanjskog suda da su bračna stečevina kuća i objekti sagrađeni na zemljištu koje predstavlja vlastitu imovinu tuženika, jer je ovaj dio tužbenog zahtjeva pravilno odbijen na temelju utvrđenja da tužiteljica nije dokazala suvlasnički omjer na kući i objektima, s obzirom da tužiteljica nije predložila vještačenje na okolnost procjene vrijednosti zemljišta u odnosu na vrijednost nekretnine u cijelosti. Uzimajući u obzir sve prethodno navedeno, posebno utvrđenja iz presude Općinskog suda u Dubrovniku, Stalne službe u Metkoviću posl.br P Ob-299/15 od 17.05.2017. godine kao i presude Županijskog suda u Zagrebu posl. br. GŽ Ob-729/17 od 12.02.2019. godine, tužiteljica sada ovom tužbom postavlja obveznopravni zahtjev kojim traži od tuženika isplatu $\frac{1}{2}$ vrijednosti objekata (kuće i dimarice) koji su izgrađeni na k.č. 5608/270 k.o. Plina, a koje ulaganje u gradnju objekata predstavlja bračnu

stečevinu stranaka. Budući da je u konkretnom slučaju riječ od kući prizemnici tlocrtna površine 134 m² dok tlocrtna površina pomoćne zgrade iznosi 12 m² tužiteljica drži da je realna vrijednost ovih objekata 420.000,00 kuna pa njoj po pozitivnim odredbama Obiteljskog zakona pripada $\frac{1}{2}$ ulaganja u gradnju ovih objekata odnosno 210.000,00 kuna.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava osnovanost tužbenog zahtjeva te sudu predlaže nakon provedenog postupka odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti, a tužiteljici naložiti da tuženiku naknadi parnične troškove. Tužiteljica je, kako i sama potvrđuje u historijatu pobijane tužbe, pravomoćnom presudom Općinskog suda u Dubrovniku, Stalne službe u Metkoviću posl.br. P Ob-299/15 od 17. svibnja 2017. godine odbijena sa tužbenim zahtjevom na utvrđenje kako obiteljska kuća u Šarić Struzi kbr. 9D, izgrađena na nekretnini označenoj kao k.č. 5608/270 Plina s pripadajućom okućnicom i dimaricom čini bračnu stečevinu. Kako nije uspjela s tako postavljenim tužbenim zahtjevom, to ovdje isti formulira na način da "ulaganje u gradnju objekta predstavlja bračnu stečevinu stranaka". Odredbom čl. 36. st. 1. Obiteljskog zakona (NN 103/15) propisano je kako je bračna stečevina imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe iz te imovine, što bi argumentum a contrario značilo kako se ulaganje u gradnju objekta ne može smatrati bračnom stečevinom. Kako se u tužbi navodi da je predmet tužbe obaveznopravni zahtjev za isplatu $\frac{1}{2}$ vrijednosti kuće i dimare u iznosu od 210.000,00 kuna, to se zapravo traži povrat uloženog te bi se u predmetnom slučaju radilo o institutu stjecanja bez osnove. Bračna zajednica između tužiteljice i tuženika prestala je u studenom 2012. godine, točnije 16. studenog 2012. godine (što je utvrđeno presudom Općinskog suda u Dubrovniku, Stalna služba u Metkoviću posl. br. 24 P Ob-230/15 od 18. prosinca 2015. godine koja je donesena na temelju sporazumnog zahtjeva za razvod braka), zbog čega tuženik ističe prigovor zastare, a s obzirom na odredbe čl. 215. Zakona o obveznim odnosima (pročišćen tekst zakona NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) kojim je propisano da zastara počinje teći prvog dana poslije dana kad je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, što kod stjecanja bez osnove nastupa u trenutku kada je došlo do prestanka posjeda i korištenja stvari u odnosu na koju je vršeno ulaganje (kako je utvrdio Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi Rev 1587/11-2 od 16.12.2015. godine). To znači da je zastarni rok od 5 godina za tužiteljicu počeo teći od trenutka kada je napustila bračnu zajednicu odnosno kuću u koju je navodno ulagala, tj. 16.11.2012. godine, te je u cijelosti protekao zastarni rok od 5 godina u kojem je imala pravo tražiti povrat navodnog ulaganja kao stjecanje bez osnove. Svakako valja istaknuti kako tužiteljica nije predložila niti jedan dokaz kojim bi pokrijepila tužbeni zahtjev u iznosu $\frac{1}{2}$ ukupne vrijednosti nekretnina sagrađenih na k.č. br. 5608/270 u k.o. Plina, jer s obzirom na činjenicu da u odnosu na nekretninu sagrađenu na k.č. br. 5608/270 u k.o. Plina nije utvrđeno da ista predstavlja bračnu stečevinu parničnih stranaka pa nema zakonske presumpcije koja bi upućivala na taj omjer, iako se tužiteljica poziva na pozitivne odredbe Obiteljskog zakona, što znači kako ničim nije utvrđen eventualni suvlasnički omjer na predmetnim nekretninama u korist tužiteljice. Kako tužiteljica nema nikakvih prava po bilo kojoj osnovi na nekretninama izgrađenim na k.č. br. 5608/270 u k.o. Plina označenoj u tužbi, to je tužbeni zahtjev neosnovan u cijelosti, te temeljem navedenog tuženik predlaže da se odbije tužbeni zahtjev u cjelini kao neosnovan te da se naloži

tužiteljici da tuženiku naknadi parnične troškove zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate na referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a sve u roku od 15 dana.

3. Rješenjem Županijskog suda u Osijeku poslovni broj: GŽ-987/2022-3 od 12. svibnja 2026. uvažena je tužiteljčina žalba kao osnovana, ukinuta presuda Općinskog suda u Metkoviću, Stalne službe u Pločama poslovni broj: P-856/2019 od 16. veljače 2022. u točki I. izreke kojim je odbijen tužbeni zahtjev tužiteljice da joj tuženik isplati iznos od 178.942,41 kunu zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama tekućim od podnošenja tužbe do isplate, na ime njezinog ulaganja u nekretninu i to u naravi kuću izgrađenu na k.č. br. 56085/270 k.o. Plina sa pripadajućom sporednom zgradom (dimaricom), a koje ulaganje da predstavlja bračnu stečevinu tužiteljice i tuženika, kao i u pobijanom dosuđujućem dijelu odluke o troškovima parničnog postupka u točki II. izreke presude. O zahtjevu tužiteljice za naknadom troškova žalbenog postupka odlučit će se u konačnoj odluci.

4. U dokaznom postupku pregledani su: presuda Općinskog suda u Dubrovniku, Stalne službe u Metkoviću posl.br. 24 P Ob-230/15 od 18.12.2015. (listovi 9-10 spisa), presuda Općinskog suda u Dubrovniku, Stalne službe u Metkoviću posl.br. 24 P Ob-299/15 od 17.05.2017. (listovi 11-28 spisa), presuda Županijskog suda u Zagrebu posl. br. 54 GŽ Ob-792/17-2 od 12.02.2019. (listovi 29-32 spisa), posjedovni list 895 k.o. Plina (list 33 spisa), sudska praksa - presuda i rješenje VSRH posl. br. Rev 1587/2011-2 od 16.12.2015. (listovi 38-40 spisa), zapisnik sa lica mjesta od 05.03.2021. (listovi 51-55 spisa), nalaz i mišljenje vještaka Ivica Marevića, ing. građ. s prilogima (listovi 60-88 spisa), pročitani su iskazi svjedoka Ante Šiljega dat na zapisnik od 14.09.2021.g. (listovi 101-102 spisa), pročitani su iskazi svjedoka: Ivana Jurković, Julia Šunjića i Lare Jaković dati na zapisnik od 11.11.2021.g. (listovi 112-115 spisa), pregledan je priloženi spis Općinskog suda u Dubrovniku, Stalne službe u Metkoviću Pu P-315/19 (Pob-299/15) (listovi 1-223 toga spisa), te spis istog suda Pob-230/15 (listovi 1-16 toga spisa). Saslušane su parnične stranke.

Sud je odbio tuženikov prijedlog za saslušanjem svjedoka: Ivana Jurković, Julia Šunjića i Lare Jaković, kao i parničnih stranaka jer su ovi svjedoci i stranke već saslušani, pa se njihovim ponovnim saslušanjem ne bi bitnije utvrdilo činjenično stanje.

5. Tužiteljica na ime svog ulaganja u izgradnju objekata (kuće i dimarice) u tužbi zahtijeva da joj tuženik plati iznos od 178.942,41 kunu kog je konačno postavila u podnesku od 13. rujna 2021. nakon što je primila vještačenje Ivica Marevića, stalnog sudskog vještaka i procjenitelja iz oblasti graditeljstva.

Tužiteljica je konačno u podnesku od 30. lipnja 2026. uredila tužbeni zahtjev takvo da isti glasi:

"1. Nalaže se tuženom Vedranu Oršuliću, Šarić Struga 64, Šarić Struga, OIB:81841381765, isplatiti tužiteljici Snježani Oršulić, Ploče, Vukovarska 3, 20340 Ploče, OIB:63771331652, iznos od 23.749,73 EUR (slovima: dvadeset tri tisuće i

sedamsto četrdeset i devet eura i sedamdeset i tri centa), (što odgovara iznosu od 178.942,41 kuna) sa zateznim kamatama tekućim od dana podnošenja tužbe (19.07.2019.godine) pa do isplate, po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 31.12.2023.godine pa do isplate kako je određeno člankom 29. st. 2. i 8. ZOO, odnosno po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve to u roku od 15 dana.

2. Tuženik je dužan tužiteljici nadoknaditi parnični trošak u roku od 15 dana sa zateznim kamatama koje teku od presuđenja do isplate, kako je određeno člankom 29. st. 2. i 8. ZOO, odnosno po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve to u roku od 15 dana."

6. Tužiteljica u biti zahtjeva od tuženika isplatu $\frac{1}{2}$ vrijednosti objekata (kuće i dimarice) koji su izgrađeni na k.č. 5608/270 k.o. Plina, a koji objekti predstavljaju bračnu stečevinu stranaka.

7. Ovoj parnici prethodila je parnica koja se vodila na Općinskom sudu u Dubrovniku, Stalnoj službi u Metkoviću u kojoj je pod poslovnim brojem P OB-299/15 dana 17.svibnja 2017. donesena presuda kojom je suđeno:

I. Utvrđuje se da bračnu stečevinu stranaka čini imovina i to:

- namještaj u kuhinji izrađen po mjeri dužine 7 m dužine, te uređaji: ugradbena ploča, pećnica, perilica suđa, frižider s ledenicom, napa Gorenje, sudoper i pipa, mikrovalna pećnica, kuhalo za vodu-tefal, vaga za kolače-tefal, mikser, mlinac za kolače, 5 knjiga za kolače, jedaći pribor za 24 osobe, posude, lonci, tave, tepsije, pet kompleta kristalnih čaša, luster i plafonjera,
- namještaj u dnevnom boravku: regal, plazma TV, glazbena linija, kompjuter sa stolom i stolicom, peć, klima uređaj, zavjese rađene po mjeri, karniša i luster,
- namještaj u ostavi: televizija koja se ne koristi, frižider ladičar, usisavač, pegla sa daskom za peglanje,
- namještaj u hodniku: cipelar, regal s vješalicom za robu, ogledalom i dvije plafonjere,
- namještaj u dječjoj sobi: krevet, ormar, radni stol sa stolicom, zavjese, karniše i luster,
- namještaj u bračnoj sobi: ormar, bračni krevet, dva kantunalića, televizija, dva jastuka s memorijskom pjenom,
- namještaj u banji: WC školjka s vodokotlićem, umivaonik s špinom, bojler, kada sa špinom i tuš baterijom, ormarić, ogledalo, perilica za rublje, plafonjera, 5 P-856/19-
- namještaj u WC-u: WC školjka s vodokotlićem, umivaonik sa špinom, viseći ormarić s ogledalom, plafonjera,
- namještaj u vrtu: stol s klupama, ručni rad,

- namještaj u dimarici: stol s klupama, napa, sudoper s špinom,
- tri boce plina,
- Automobil Škoda Octavia broj šasije: TMBCG11UOY2410541, reg. oznake i broja DU 488-BN
- iznos od 17.099,60 kn na bankovnome računu,

Utvrđuje se da su ovu imovinu stranke stekle tijekom trajanja bračne zajednice na jednake dijelove te da su suvlasnici istih za po 1/2 te će se iznos od 17.099,60 kuna podijeliti na način da strankama pripadne po 1/2 tog iznosa.

II. Odbija se kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva tužiteljice usmjeren na zahtjev za podjelu pokretnina iz točke I. izreke na način da svakoj od stranaka pripadne po 1/2 tih pokretnina.

III. Utvrđuje se da posebno vlasništvo tužiteljice čini Gospa rađena u drvetu te je tuženik dužan istu predati tužiteljici u neposredan posjed i vlasništvo, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

IV. Odbija se kao neosnovan tužiteljičin tužbeni zahtjev koji glasi:

1. "Utvrđuje se da bračnu stečevinu stranaka čini imovina i to:

- obiteljska kuća u Šarić Struzi kbr. 9D, izgrađena na nekretnini označenoj kao k.č. 5608/270 k.o. Plina s pripadajućom okućnicom i dimaricom,
- barka s dva izvanbrodska motora Tomos,
- trupa,
- sačura,
- aparat za varenje,
- ušteđevina od 1.000,00 EUR-a u kući,
- 100 vršava, mreža, dvoje osti, dva ferala."

2. "Utvrđuje da posebno vlasništvo tužiteljice čine:

- trosjed,
- dvije fotelje,
- fotelja-ljuljačka,
- tabure,
- stolić,
- veliki stol i šest stolica,
- kutni regal,
- 10 kompleta posteljine,
- dvije velike deke,
- dvije male deke,
- jedan veliki poplun,
- dva mala popluna.

Dužan je tuženik predati tužiteljici u neposredan posjed i vlasništvo, sve u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe."

V.Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

8. Presudom Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ Ob-792/17-2 od 12.veljače 2019. presuđeno je:

"I. Odbija se žalba tužiteljice kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Dubrovniku, Stalna služba u Metkoviću poslovni broj P Ob-299/15 od 17. svibnja 2017. u dijelu pod toč. II, toč. IV i toč. V izreke u dijelu kojim je odlučeno da tužiteljica snosi svoje troškove postupka.

II. Odbija se žalba tuženika kao neosnovana i potvrđuje navedena presuda pod toč. I 1. izreke i toč. V izreke u dijelu kojim je odlučeno da tuženik snosi svoje troškove postupka.

III. Odbijaju se zahtjevi stranaka za naknadu troška postupka povodom pravnih lijekova."

9. U obrazloženju presude Županijskog suda u Zagrebu se navodi kako je pravilno utvrđeno da je bračna zajednica prestala u studenom 2012., da je otac tuženika darovao tuženiku zemljište na kojem su stranke od 2006.-2008. izgradile dimaricu i kuću koju su tada namjestile namještajem, aparatima i strojevima, te kupile automobil i stekle 17.099,60 kn, radi čega zemljište predstavlja vlastitu imovinu tuženika, a ostalo bračnu stečevinu stranaka po 1/2 dijela, osim kuće i dimarice glede kojih sud nije mogao bez vještačenja utvrditi suvlasnički omjer. Također je pravilno utvrđeno da tužiteljica nije dokazala da bračnu stečevinu odnosno posebno vlasništvo predstavljaju pokretnine iz točke IV izreke.

10. O prigovoru zastare

Tuženik tvrdi da je nastupila zastara jer je protekao petogodišnji rok iz članka 215. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08,125/11, 78/15, 29/18 dalje u tekstu:ZOO), s obzirom da je bračna zajednica prestala u studenom 2012.

Po tuženiku zastarni rok od 5 godina je za tužiteljicu počeo teći od trenutka kad je napustila bračnu zajednicu, odnosno kuću u koju je navodno ulagala, tj. 16.11.2012.

Tužitelj se na ročištu od 1. listopada 2019. protiv prigovoru zastare pozivajući se na odredbu članka 235. ZOO-a po kojoj zastara ne teče između bračnih drugova. Budući je brak stranaka razveden 18.12.2015. prigovor zastare je neosnovan, kraj činjenice da je tužba podnesena 19.07.2019.

Pregledom spisa P Ob-230/2015 Općinskog suda u Dubrovniku, Stalne službe u Pločama utvrđeno je da je brak između parničnih stranaka razveden pravomoćnom presudom poslovni broj P Ob-230/15 od 18. prosinca 2015., koja je postala pravomoćna 06. siječnja 2016.

11. U obrazloženju presude Županijskog suda u Osijeku poslovni broj : GŽ-987/2022-3 od 12. svibnja 2026. u odnosu na tuženikov prigovor zastare se navodi: " 9. Osnovano u žalbi tužiteljica ukazuje da je sud prvog stupnja pogrešno zaključio da je nastupila zastara potraživanja tužiteljice.

12. Odredbom čl. 235. toč. 1. ZOO -a propisano je da zastara ne teče između bračnih drugova, dok je čl. 47. st. 1. Obiteljskog zakona ("Narodne novine" broj 103/15., 98/19., 47/20., 49/23. i 156/23.- u daljnjem tekstu: Obz) propisano da brak prestaje između ostalog i razvodom i to kad odluka suda o poništaju ili razvodu braka postane pravomoćna.

13. Slijedom, naprijed citiranih zakonskih odredbi, s obzirom da je među strankama nesporno da je brak tužiteljice i tuženika pravomoćno razveden 6. siječnja 2016., a da je tužba u ovom predmetu podnesena 19. srpnja 2019. nije protekao petogodišnji zastarni rok.

14. U ovom konkretnom slučaju, sporna ulaganja obavljena su za vrijeme trajanja bračne zajednice tužitelja i tuženika, pa s obzirom da dok brak postoji, zastarijevanje tražbina između bračnih drugova ne teče niti u slučaju kada je zajednica života bračnih drugova prestala, pogrešan je zaključak suda prvog stupnja da je zastarni rok od 5 godina za potraživanje tužiteljice, počeo teći od studenog 2012. kada je došlo do faktičnog prekida zajednice života.

15. Kako zbog ovako pogrešnog stava o nastupu zastare potraživanja tužiteljice, sud prvog stupnja nije ocjenjivao provedene dokaze u postupku od kojih ovisi osnovanost i visina zahtjeva tužiteljice, pobijana presuda nema razloga o odlučnim činjenicama slijedom čega se ne može niti ispitati pa je stoga ostvarena bitna povreda odredbe parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a.

16. U ponovljenom postupku, sud prvog stupnja, će nakon provođenja predloženih dokaza po parničnim strankama iste dokaze ocijeniti sukladno odredbi čl. 8. ZPP-a te potom donijeti pravilnu i zakonitu odluku o tužbenom zahtjevu tužiteljice."

17. Iz iskaza svjedoka Ivana Jurkovića proizlazi da su parnične stranke kuću počele graditi 2006., a što mu je poznato jer je sam sudjelovao u izgradnji predmetne kuće od početka do završetka. Sudjelovao je u izgradnji predmetne dimarice. Ističe da je radove vršio za tuženika s kojim je bio u dobrim odnosima i s kojom je gotovo isključivo komunicirao. Tuženik je bio stalno na gradilištu, dok je tužiteljica bila "kako bi rekao ni 2%", što znači u godini dva puta. Uz to tuženikov dundo (stric) Nedjeljko je tuženiku posudio oko 100.000,00 kuna za gradnju predmetnih objekata, a otac je dao tuženiku oko 50.000,00 kuna, što je svjedoku poznato iz razgovora s njima. Tuženik je u vrijeme izgradnje bio zaposlen u vojnoj policiji, dok tužiteljica nije radila. Uz to tuženik se u vrijeme izgradnje bavio ribolovom pa bi za jednu večer mogao uloviti ribe u vrijednosti od 1.000,00 kuna do 5.000,00 kuna.

18. Iz iskaza svjedoka Julia Šunjića proizlazi da je ovaj svjedok sudjelovao u radovima izgradnje predmetne kuće, koja se gradila od 2006. ili 2007. i gradnja je

trajala otprilike 1 godinu. Njega je pozvao na radove na ovoj kući tuženik. Konkretno bio je na donjoj deki i nasipali su šut, a bilo je još nekih radova. Od tuženika nije dobivao nikakva novčana sredstva već mu je pomagao kao prijatelj. Tužiteljicu nisu tamo vidjeli. Više puta je bio svjedok kada je tuženikov dundo rekao da mu je dao novac u iznosu oko 100.000,00 kuna što mu nije dužan vratiti. Tuženik je tada bio u vojnoj policiji, bavio se ribolovom cijeli život. Drugim poslovima osim ribolova se nije bavio. Iz priče znam da je otac tuženiku dao i teren i novac, mislim oko 50.000,00 kuna. Nije mu poznato da je tužiteljica na bilo koji način financirala izgradnju kuće. Materijal za izgradnju je kupovao tužitelj i angažirao radnike. Tužiteljica je bila kućanica u vrijeme izgradnje kuće i vidio ju je par puta kako čisti žabe.

19. Iz iskaza svjedokinje Lare Jaković, kćeri parničnih stranaka, proizlazi da su u vrijeme gradnje kao obitelji živjeli u Pločama u predjelu Birina, dok je otac više vremena provodio u Šarić Strugi na gradnji kuće i dimarice. Majka je bila u kući i čuvala mene i moju sestru. Otac je bio zaposlen u vojnoj policiji i bavio se ribolovom. Otac je lovio i prodavao ribu, a u kojim količinama doista ne zna. Otac se nije bavio drugim poslovima. Kada se kuća izgradila obitelj se preselila u nju. Kuća se gradila 2-3 godine. Većinom su očevi prijatelji iz vojne policije sudjelovali u gradnji ove kuće. Nedjeljko Oršulić očev stric je financirao također gradnju i dao je ocu oko 100.000,00 kuna što je čula kada su sjedili za stolom iz razloga što je otac uvijek brinuo o svom stricu čija su djeca bila u Njemačkoj. Djed Jure Oršulić je također dao novac za gradnju kuće, možda oko 50.000,00-60.000,00 kuna što zna iz priča djeda i bake. Ja nisam vidjela da bi oni to davali već sve to znam iz priča.

20. Iz iskaza tužiteljice Snježane Oršulić proizlazi da je ona sudjelovala u izgradnji kuće i dimarice i to na način da sam se kao ondašnja supruga tuženika brinula o djeci i kuhala radnicima koji su im pomagali i to na način da je spremala marende, ručkove i večere, ali je radila i druge poslove za vrijeme izgradnje ovih objekata. To znači kada je tuženik odlazio u ribolov ona je vršila poslove čišćenja ribe, prodaje ribe. Bila je majka njegovateljica za što je dobivala naknadu mjesečno oko 2.500,00 kuna i to sve do 7. godina života svoje kćeri Stele Oršulić. Naravno da je tuženik sudjelovao u izgradnji ovih objekata i to kako u imovinskom pogledu, tako i u radnom na način da je bio s radnicima i davao radnicima novac koji je tada bio zajednički. Dakle, tuženik je nadzirao ranike, isplaćivao i pomagao kod građevinskih radova. Tuženik je tada bio zaposlen u vojsci, nije primao neku veliku plaću, negdje oko 3.500,00 do 4.000,00 kuna a podigli su i kredit u svrhu izgradnje ovih objekata koji je glasio na tuženika koji je bio u radnom odnosu. Odlazila je na dnevnice određeno vrijeme, ali tek kada je počela zajedno živjeti s tuženikom, s tim kada je počela izgradnja ovih objekata tuženik joj je rekao da je bolje da stoji kod kuće i brine o djeci te se bavi pomaganjem u prodaji i čišćenju ulova poput liske i ribe što je i činila. 2012. je napustila bračnu zajednicu. Već je prilikom očevida izjavila da potkrovlje nije predmet procjene, kao ni vanjsko stubište jer oni nisu bili u vrijeme dok sam ja živjela s tuženikom izgrađeni, a isto tako su i fasade na objektima napravljene od strane tuženika nakon što sam napustila bračnu zajednicu pa nisu predmet procjene. Dok je bila tamo objekt nije bio legaliziran. Ona i tuženik su imali zajedničku uštedevinu, ne zna koliko je iznosila i bez nje ne bi mogli podići kredit za izgradnju. Tek je na sudu u Metkoviću kod diobe bračne stečevine saznala da je tuženik dobio novac od oca što ja smatram neistinitim jer bi joj on to

sigurno dok su bili u braku rekao, a ne bi skrivao od nje. Po sjećanju bi rekla da je kredit koji je doista utrošen u izgradnju objekata bio u iznosu od 5 tisuća eura što ne može sigurno potvrditi. Prihod od ribolova jegulje, žaba i lova lisaka je bio jako dobar jer je znalo biti i po 100 lisaka i 200 žaba dnevno.

21. Iz iskaza tuženika Vedrana Oršulića proizlazi da su on i tužiteljica ove objekte gradili dok su formalno bili u braku. Tužiteljica je napustila bračnu zajednicu 2012., u mjesecu studenom. Rekao bi da smo funkcionirali za vrijeme trajanja našeg braka tako da je on vodio financije. Tužiteljica je novac koji je dobivala na ime njege do 2004.g. trošila kako je ona htjela. Izričito tvrdim da je on isključivo imao troškove za dijete, a tužiteljica je trošila novac za svoje osobne potrebe poput odjeće, obuće. Za vrijeme izgradnje objekata bio je zaposlen do 2007. kada je otišao u mirovinu. Objekti su završeni 2008. Na poslu je imao primanja oko 3.000,00 kuna, a kada je odlazio u mirovinu dobio je oko 20 i nešto tisuća kuna na ime otpremnine. Bavio se ribolovom i jedno kraće vrijeme lovom na liske. Nešto ulova se prodalo i zarada je iznosila negdje oko par tisuća kuna mjesečno, dakle oko 3.000,00 kuna. Tih par puta tužiteljica je sudjelovala u čišćenju ribe, liske i rekao bi da joj je u tome pomagala naša kći. Riba se čistila za radnike. Radnici koji su radili na ovim objektima su stanovali kod njegovog strica koji im je kuhao večeru, dok je na gradilištu on spremao doručak i ručak. Izričito tvrdi da tužiteljica nikada nije došla na gradilište, možda jednom, isto tako nikada ništa nije skuhala ili bilo kakva objed spremila radnicima koji su gradili objekte. Sudjelovao je na radovima na miješalici i spremao hranu. Pronašao je radnike i isključivo neke plaćao, dok su mu drugi radili kao prijatelji. Bila su 3 radnika i on kada se kuća zidala, a naknadno je bilo još radnika i to njegovih prijatelja koji su radili besplatno. Istaknuo bi da tužiteljica nije bila zainteresirana za izgradnju ovih objekata. Za vrijeme gradnje tužiteljica je bila kod kuće, brinula o djeci i spremala hranu za obitelj. Otac je čim mi je prenio teren, a znajući za loše odnose između mene i tužiteljice dao oko 50 tisuća kuna s čim nije upoznao tužiteljicu zato što nisu funkcionirali. Objekt se gradio od 2006.-2008. godine. Kredit koji je podigao za izgradnju objekta je iznosio jako malo, jedno par tisuća eura, možda do 5.000,00 eura i podigao ga je isključivo on i sam ga vraćao od svoje plaće i od prodaje ulova. Tužiteljica nije bila navedena kao sudionik ovog kredita. Pok. stric Nedjeljko Oršulić mu je u vrijeme izgradnje objekta dao svoju kreditnu karticu, mislim neke njemačke banke, da podižem novac od njegove njemačke mirovine i ja sam podigao negdje oko 100 tisuća kuna, od čega je većina išla na izgradnju objekta. Moj stric je umro po sjećanju 23.11.2014.g. Točno je da je potkrovlje i fasadu sam izgradio nakon što je tužiteljica napustila bračnu zajednicu. U to vrijeme objektni nisu bili legalizirani, a u međuvremenu su legalizirani od strane njegovog oca te je prenio objekte na našu djecu. Za vrijeme trajanja bračne zajednice on i tužiteljica nisu imali zajednički račun, a o financijama je odlučivao isključivo on. Rekao bi da mi kao bračni supružnici ne funkcioniramo još od 2000. Ne funkcioniramo u smislu financija i rekao bih "da ja svoje financije, a tužiteljica svoje financije." Izričito tvrdi da on i tužiteljica prije gradnje objekata i poslije nisu imali zajedničku ušteđevinu. Za dimaricu nije platio niti kune jer su bloketi bili od njegovih roditelja, a prijatelji su mu izgradili dimaricu i pokrili sa starom kupom bez ikakve naknade. Za zidanje kuće platio je radnicima 15 tisuća kuna. Kuća ga je došla ugrubo s materijalom oko 35 do 40 tisuća kuna, bez fasade i otvora. Za vrijeme trajanja bračne zajednice je imao stalne prihode. Od 2007. je u mirovini. Tužiteljica je jednom otišla u lov s njim i sudjelovala je u prodaji

ulova. Otac mu je dao na ruke novac o čemu nisu sastavili nikakvu ispravu, a isto tako i stric mi je samo dao karticu na korištenje.

20. Nije sporno da su kuća i dimarica izgrađene u razdoblju od 2006. do 2008. pa se u ovom slučaju primjenjuje Obiteljski zakon iz 2003. ("Narodne novine", broj: 116/03, 17/04, 136/04, 107/07, 57/11, 61/11, 25/13 – dalje: OZ). Naime, na imovinske odnose bračnih drugova primjenjuje se ono pravo koje je vrijedilo u trenutku stjecanja imovine (izgradnja od 2006. do 2008.).

22. Imovina koja je stečena radom tijekom bračne zajednice je bračna stečevina. Prema OZ iz 2003. (članak 248. i 249.), bračni drugovi su u jednakim dijelovima suvlasnici u bračnoj stečevini, osim ako nije drukčije ugovoreno.

23. Iz iskaza saslušanih svjedoka proizlazi da je tuženik u vrijeme gradnje kuće i dimarice bio zaposlen i ostvarivao izravnu zaradu i uz to ostvarivao dodatnu zaradu lovom (liska) i ribolovom (jegurje i žabe), te sudjelovao u radovima gradnje u kojima su mu pomagali saslušani svjedoci kao prijatelji bez ikakvih prihoda, i naposljetku nadzirao radove.

24. Međutim, tužiteljčin rad u koji je spadala briga o djeci, kuhanje, kućanski poslovi, ali i pomaganje tuženiku u čišćenju i prodaji ulova, zakonski se izjednačava s financijskim doprinosom tuženika. Činjenica da tužiteljica nije ostvarivala izravnu zaradu nikako ne smanjuje njezin udio na pola.

25. Imovinu koju jedan bračni drug dobije na dar (u konkretnom slučaju tuženik govori o darovanju novca) predstavlja njegovu vlastitu imovinu, a ne bračnu stečevinu. Na tuženiku je teret dokaza da je taj novac unesen u kuću i dimaricu.

26. Iskazi svjedoka koji su samo čuli za predaju novca su posredna saznanja, bez materijalnih dokaza poput izvoda s računa, ugovora o darovanju, pisane potvrde, zbog čega ovaj sud takve iskaze ne prihvaća.

27. Iz istog razloga sud ne prihvaća iskaz tuženika u kojem on potvrđuje da je dobio novac od oca i "dunda" (strica), kraj činjenice da tužiteljica njegovu tvrdnju izričito osporava.

28. Nadalje iz iskaza tužiteljice jasno proizlazi da je vršila kućanske poslove, brigu o djeci, kuhala, čime je omogućila tuženiku da se usmjeri na gradnju (".....s tim kada je počela izgradnja ovih objekata tuženik joj je rekao da je bolje da stoji kod kuće i brine o djeci te se bavi pomaganjem u prodaji i čišćenju ulova poput liske i ribe što je i činila").

29. Tužiteljica je dokazala da su kuća i dimarica stečene radom tijekom trajanja bračne zajednice i da njen doprinos kroz rad u kući, odgoju djece, kuhanju, prodaji i čišćenju ulova) čini polovicu vlasništva.

30. Iz nalaza i mišljenja Ivice Marevića, stalnog sudskog vještaka i procjenitelja za graditeljstvo od 17. prosinca 2019. proizlazi da je temeljem izrađenog "Elaborata

procjene" utvrđena tržišna vrijednost nekretnine "obiteljske stambene zgrade Oršulić sa garažom i pomoćnom zgradom – dimaricom oznake Šarić Struga 9, izgrađene na k.č.zgr. 5608/270 k.o. Plina u ukupnom iznosu od 357.884,83 kune.

31. Nalaz i mišljenje vještaka je u skladu s pravilima znanosti, iskustva i vještine, jer je Elaborat izrađen u skladu s pozitivnim zakonskim aktima, pravilnicima i napucima, te normama koje reguliraju područje izračuna vrijednosti nekretnina koje je vještak naveo pobliže na stranici 12. nalaza i mišljenja, pri čemu svakako valja uzeti u obzir da stranke nisu prigovorile vještačenju.

32. Tužiteljica zahtjeva $\frac{1}{2}$ iznosa od 357.884,83 kune, što odgovara iznosu od 178.942, 41 kunu, odnosno 23.749,74 eura, koliko joj je sud odredio.

33. O troškovima postupka odlučeno je na temelju odredbe članka 154.st.1. ZPP-a i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 138/23).

34. Tužiteljici su priznati troškovi za sastav tužbe 331,81 euro (Tbr.8.t.1. Tarife), za zastupanje na ročištu 1.10.2019. 331,81 euro, za zastupanje na ročištu 14.9.2021. 331,81 euro, za zastupanje na ročištu 11.11.2021. 331,81 euro i za zastupanje na ročištu 13.1.2022. 331,81 euro (Tbr.9.t.1. Tarife), za sastav obrazloženog podneska od 31.5.2021. 331,81 euro, predujam za očevid 331,81 euro (Tbr.8.t.1. Tarife), sudske pristojbe za tužbu i presudu 568,05 eura, sudsku pristojbu za žalbu 283,89 eura, za sastav žalbe 414,76 eura, ili ukupno 3.589,37 eura. Tužiteljici su dalje priznati troškovi a sastav obrazloženog podneska od 29.6.2026. 500,00 eura i za zastupanje na ročištu 7.7.2026. 500,00 eura ili ukupno 1.000,00 eura, pa je parnični trošak tužiteljice 4.589,37 eura (članak 155. st. 1. ZPP). U ostalom dijelu u iznosu od 331,79 eura tužiteljčin zahtjev za naknadu parničnih troškova nije osnovan pa ga je valjalo odbiti.

U Pločama, 29. srpnja 2026.

S u d a c:

Darko Jelčić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku 15 dana od dana kada je održano ročište za objavu. Žalba se podnosi ovom sudu u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Županijski sud u Osijeku.

DOSTAVNA NAREDBA:

1.Punomoćnik tužiteljice mr. sc. Julijano Dropulić, odvjetnik iz Ploča, Kralja Petra Svačića 4A

2.Punomoćnik tuženika Joško Mikulić, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Ljubičić-Vrdoljak & Partneri d.o.o. Split, Sukoišanska broj 4

Broj zapisa: **9-3088b-5fff9**

Kontrolni broj: **015ca-17a1c-69300**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Metkoviću** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.